

STANGE KOMMUNE
Formannskapet
Formannskapssekretæren

Miljøverndepartementet
Postboks 8013 Dep,

0030 Oslo

<i>Deres ref.</i>	<i>Vår ref.</i>	<i>Saksb.</i>	<i>Arkivkode</i>	<i>Dato</i>
	03/03139 03/015204	Kari Vasaasen kari.vasaasen@stange.kommune.no Direkte innv.: 62 57 36 82	120//&13	02.09.2003

MELDING OM VEDTAK
HØRING - NOU 2003:14 BEDRE KOMMUNAL OG REGIONAL PLANLEGGING
ETTER PLAN- OG BYGNINGSLOVEN

Formannskapet behandlet i møte 27.08.2003 sak 0107/03, og vedtok følgende forslag til delhøringsuttalelse:

UTTALELSE TIL DELHØRING NOU 2003:14

Det vises til f.sak 0099/03 hvor Stange formannskap konkluderte med at det ville avgi uttalelse til de av planlovutvalgets forslag i NOU 2003:14 som gjelder:

1. § 1-14 *Innsigelse og mekling*, sjette ledd som lyder: "Det kan ikke fremmes ny innsigelse mot forhold som tidligere har vært gjenstand for innsigelse og avgjort etter reglene her."
2. § 1-15 *Forholdet til forvaltningsloven og klage*, 2.ledd andre punktum som lyder: "Det kan likevel ikke klages på forhold som er avgjort tidligere gjennom klage eller innsigelse."
3. § 1-8 *Planbeskrivelse og planprogram*, hele paragrafen.
4. § 1-9 *Konsekvensutredning av planer med vesentlige virkninger*, hele paragrafen.
5. Kap. 17 *Konsekvensutredninger for sektorplaner samt tiltak etter andre lover*, § 17-1 til og med § 17-5 i sin helhet.

1 og 2. Stange formannskap gir fullt ut sin tilslutning til endringene av planloven gjennom §§ 1-14 og 15. Bestemmelsene vil innebære en vesentlig forenkling og effektivisering av plan- og byggesaksbehandlingen. Formannskapet kan ikke se at endringene innebærer noen anslag for rettssikkerheten for en klagende part i saken, da det alltid finnes anledning til innsigelse/klage på forhold i en sak. Formannskapet ser det heller som en styrking av rettssikkerheten for den part som har behov for forutsigbarhet og tillit til de vedtakene som fattes gjennom en flertrinns plan- og byggesaksprosess.

3 og 4. Forslaget til endringer som framgår av §§ 1-8 og 9 finner formannskapet det naturlig å se i en sammenheng. Formannskapet ser det slik at disse bestemmelsene skal erstatte dagens bestemmelser i plan- og bygningslovens kap VIIa om konsekvensutredninger (melding og konsekvensutredning). Planprogram (§1-8) og konsekvensutredning (§1-9) skal alltid utarbeides for arealdelen av fylkesplaner og kommuneplaner, men også for områdeplan og detaljplan som *kan ha vesentlige virkninger for miljø, naturressurser eller samfunn*. Planlovutvalget beskriver planprogrammet som en "plan for planleggingen".

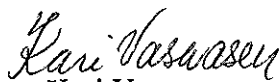
Formålet er å oppnå en oversiktlig og forutsigbar planprosess for alle berørte, og det framheves at dette ikke minst er viktig ut fra hensynet til rettssikkerheten for de som fremmer et planforslag. Det påpekes også at en godt planlagt planprosess vil gi en raskere og mer effektiv saksbehandling. Formannskapet er ikke uenig i at dette kan være effekter av lovforslaget. Det er allikevel helt avgjørende hvordan ordlyden *kan ha vesentlige virkninger for...* skal forstås og hvordan den vil bli praktisert. Det er viktig at planprogrammets fokus skal være rettet mot prosess og være en prosessplan, og ikke en kortversjon av kommende plan. Det må videre være klart at det er planmyndigheten selv (kommunen) som avgjør hva som er beslutningsrelevante forhold som skal omtales i planprogrammet og behandles i konsekvensutredningen, herunder om det skal utredes alternativer og omfanget av slike. (Erfaringene med KU systemet er ikke udelt positive). Det forventes derfor at sektormyndigheter gjennom uttalelser til planprogrammet klart tar stilling til utredningsbehovet, og ikke skal kunne komme tilbake i ettertid med krav om ytterligere utredninger. Formannskapet ser derfor også de åpenbare problemene som kan ligge i denne lovendringen av økonomisk og kapasitetsmessig art. Kravet vil medføre behov for økt kapasitet og kompetanse i kommunen for å kunne håndtere og styre konsekvensutredningene, både i forhold til egne planprosesser og private tiltakshavere.

5. Dette kapitlet omfatter tiltak som kan iverksettes uten plan etter plan- og bygningsloven, og sektorplaner som ikke utarbeides etter plan- og bygningslovens planbestemmelser. Flere viktige overordnede beslutnings-/planleggingsprosesser i sektorene settes i Norge i gang av Stortinget og avsluttes med at Stortinget fatter plenarvedtak. Eksempler på statlige planer kan være Nasjonal transportplan og samlet plan for vassdrag. Bestemmelsene i kapitlet vil gi de samme basiskrav til saksbehandling som § 1-9, nemlig krav til planprogram, utarbeiding av konsekvensutredning og begrunnelse, offentliggjøring av vedtak og oppfølging av konsekvensutredningen.

Når det gjelder konsekvensutredning av tiltak hvor plan- og bygningsloven ikke gjelder, vil dette være relativt sjeldne i vår kommune og i første rekke gjelde regionalt utarbeidete planer og statlige planer.

Når det gjelder kravet til konsekvensutredninger og forholdet mellom særlovverk og plan- og bygningsloven, vil planlovutvalgets forslag muligens gi en opprydding.

Med hilsen

Kari Vasaasen

formannskapssekretær

Kopi til:
Ringsaker, Løten og Hamar kommuner
Hedmark fylkeskommune.